

i det hele taget. Jeg antager derfor, at naar det ærede Medlem faar det at se i Lovforslaget, blive vi helt enige.

Formanden: Jeg skal da afbryde Mødet.

Næste Møde holdes paa Mandag, den 11te November, Kl. 1, med Dagsorden:

- 1) *Fortsettelse af første Behandling af:*
Forslag til Lov om Menighedsraad.
- 2) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Brugen af Kirkerne.
- 3) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Valgmenigheder.
- 4) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Bestyrelse m. m. af Kirker, der eje sig selv.

Mødet hævet Kl. 4.

26de Møde.

Mandag den 11te November, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Menighedsraad.

R. Hansen: Det har vist sig, at Behandlingen af disse kirkelige Lovforslag har vakt stor Interesse blandt Tingets Medlemmer, idet det i Dag er 6te Dag, de foreligge til Forhandling. Jeg finder det ogsaa ret naturligt, at netop disse Forslag maatte vække stor Interesse baade her og ude i Befolkningen, thi det er Forslag, der ganske sikkert ville faa stor Betydning for det kirkelige Liv i Danmark. Disse Forslag ville sikkert kunne drage Følger efter sig, som vi dette Øjeblik slet ikke kunne

overse. Men det er mit Haab, at disse Følger i alt Fald maa blive til Gavn for det kristelige Liv i vort Fædreland.

Mine Bemærkninger ville nærmest angaa Forslaget om Menighedsraadene. Hvad Ordningen af de kristelige og kirkelige Forhold i Almindelighed angaar, finder jeg det helt ud rigtigt, at en Kirkeminister som den, vi nu have, en folkelig og frisindet Minister, vil gøre Skridt til at faa Grundlovsparagraffen opfyldt saaledes, at vor Kirke baade kan blive ordnet ved Lov og komme til at hvile paa et bredere, mere frisindet og — som jeg haaber — sundere Grundlag. Kirken herhjemme benævnes som Regel „Folkekirken“, men jeg tror ikke, det er rigtigt, den kan nærmest betegnes som en ren og skær Statskirke. Og skal Kirken vedblive at bestaa som et Værn for Kristendommen og dens Sandheder og som et Bolværk mod de — lad mig kalde det saaledes — antikristelige Brydninger og Strømninger i vor Tid, maa den mere og mere gaa over til at blive en virkelig Folkekirke, hvor Befolkningen og Menigheden faar Indflydelse paa de kirkelige Forhold; jeg tror, at da vil det kristelige og kirkelige Liv blive vakt i langt større Grad end nu. Jeg er derfor den højtærede Minister meget taknemmelig for, at han har bragt disse Spørgsmaal frem.

Men skønt jeg altsaa mener, at disse Forhold maa forandres, har jeg dog ikke saa faa Betæneligheder, ikke med Hensyn til Forslagene om Brugen af Kirker, om Valgmenigheder og om Bestyrelsen af Kirker, der eje sig selv — jeg ønsker, at disse Forslag maa blive til Lov saa hurtigt som muligt — men ved det fjerde Forslag om Oprettelse af Menighedsraad, og det i mere end een Retning. Jeg er saaledes ikke helt sikker paa, om det rette Tidspunkt for denne Sags Gennemførelse endnu er kommet, og heller ikke sikker paa, om man er begyndt ved den rigtige Ende. Jeg finder nemlig, at det vilde være mere rigtigt, at man gjorde Skridt til at faa det rent økonomiske eller Præstelønningsforholdene ordnede først paa en mere betryggende eller mere tidssvarende Maade end nu. Den Tid vil komme, sikkert om ikke meget længe, da der vil trænge sig mere og mere frem en Fordring om at faa en anden Form for Præsternes Lønninger. Vi maa absolut have Tiendespørgsmaalet ud af Verden og det paa en saadan Maade, at Tiendeyderne kunne være tjente dermed. Vi maa reformere saaledes paa det kirkelige Omraade, at skal der være fælles Rettigheder, maa der ogsaa være fælles Plig-